

חדשות מהחזית

קרב בית חורון: הופכים לאיום ממשי

מהלך הקרב

לכוח הגדול ממנו פי כמה, ולהביסו תוך שהוא משתמש בתנאי השטח הנוחים להגנה. הקרב התחולל ב"מעלה בית חורון", שנמצא על אחת השלוחות הצפון-מערביות של הר יהודה. לכוח המכבים, שהיה על ההר למעלה, היה יתרון. יהודה יכול היה לעקוב בקלות אחרי מהלכו של האויב למטה, ובהמשך הוא הסתיר את כוחותיו במעלה ההר מאחורי גבעות ושם הם חיכו שהכוח העולה ייפול לידיהם. הקרב עצמו היה קצר למדי. המורדים שארבו לשדרת המסע הסלאוקית שנעה בטור עורפי דק במעלה הדרך התלולה, התנפלו עליה והסתערו מלמעלה למטה. הכוח הסלאוקי לא יכול היה להסתער בחזקה במעלה, הוא התקשה אפילו להגן על עצמו, ונפוץ לכל עבר. לצבא הסלוואקי היו 800 חללים. יתר הלוחמים נסוגו משדה הקרב וברחו לכיוון דרום ודרום-מערב.

תוצאות הקרב

עתה היוו כוחות המורדים סכנה ממשית לאנשי החקרא אשר בירושלים, באנטיוכיה הבינו, שמדובר במרד עממי רציני כנגד השלטון הסורי.

הידיעות על מפלתו של אפולוניוס מושל השומרון, והמצוקה הגוברת של תושבי החקרא הנצורים ביהודה, הניעו את סירון - המפקד והמושל של חיל סוריה, להגיע בעצמו ולנסות לדכא את המרד ולהעניש את המורדים.

בעקבות מפלתו של אפולוניוס שינה סירון את נתיב הפלישה. הפעם, במקום להסתער ישירות על מעוז המורדים בהרי גופנה בצפון הרי יהודה, בחר המצביא הסלאוקי לעבור דרך השפלה, לאסוף תגבורות ולתקוף את המורדים מכיוון מערב. הדרך עד יהודה עברה בשטח ידידותי לשלטון.

הסלאוקי. אך בהתקרבו ליהודה השתנו הנסיבות. היה על הצבא הסלאוקי לעבור במעבר הרים לא גבוה במיוחד, אך תלול מאוד, צר ומבוותר. במעבר זה יש שפע של נקודות בהן כוח לא גדול במיוחד יכול לארוב

בעקבות ניצחון זה שוב נפלה כמות גדולה של נשק לידי יהודה, וגם הפעם הצטרפו אל יהודה אנשים נוספים. יהודה הרחיב את תחום שליטתו בשטח שמגופנא בצפון ועד מצפה (נבי סמואל) בדרום.

מבזקים נוספים בתחנה הבאה * הישארו עמנו!